

صادرات محصولات کشاورزی

* مهربار صدرا لاشرافی

چکیده:

صادرات محصولات کشاورزی در هر کشوری لازمه‌اش تولید بیش از مصرف آن محصولات می‌باشد. باتوجه به اینکه لازمه افزایش تولید، تخصص در یک یا چند محصول است لذا کشور ما نمی‌تواند در تمام محصولات دارای مزیت نسبی باشد. پس ما باید در یک سری از محصولات کشاورزی که دارای مزیت نسبی هستیم فعالیت خود را گسترش دهیم تا با بهره‌گیری از مزایای تولید انبوه بتوانیم بیش از مصرف داخلی تولید نموده و مازاد مصرف خود را صادر نماییم. از یک طرف صادرات محصولات کشاورزی در ایران شایان توجه است و از طرفی متأسفانه ایران در طی سالیان دراز که با صنعت و صنعتی شدن آشنا شده هنوز نتوانسته است از حالت مونتاژ بصورت تولید کننده درآید. لذا باتوجه به فاصله زیاد در تولیدات صنعتی و بالا بودن هزینه تولید امکان رقابت با کشورهای بزرگ صنعتی وجود ندارد و اجباراً باتوجه به رشد زیاد جمعیت ایران که در طی بیست سال گذشته جمعیت تقریباً به دو برابر افزایش یافته توجه به بخش کشاورزی و افزایش راندمان و تولید محصولات کشاورزی از اهمیت خاصی برخوردار است. لذا مسئولین بخش کشاورزی لازم است سرمایه‌گذاری‌های زیر بنایی انجام داده و دراین برهه از زمان بتوانند نه تنها از نظر تأمین مایحتاج مواد غذایی به خودکفائی نسبی دست یابند بلکه با صادرات محصولات کشاورزی ارزش لازم را برای وارد کردن وسائل یدکی و مواد اولیه کارخانه‌ها بدست آورند تا بتوانند مشکل صنعت را هم حل کنند. در غیر این صورت پس از گذشت حدود ۱۵ سال کشور ما دیگر قادر به صادرات نفت نخواهد بود و در آن وقت که جمعیت ایران به حدود صد میلیون نفر خواهد رسید معلوم نیست در صورت عدم خودکفائی در محصولات استراتژیک کشاورزی و عدم امکان صادرات آنها وضع صادرات، تغذیه و واردات مایحتاج به چه صورت خواهد بود.